

با افتخار؛ تولید ایران...

گفت‌وگو با ناصر و منصور الیاسی
مدیران شرکت البسه سیرنگ منتخب (LCMAN)

۴ بیوگرافی و آغاز فعالیت حرفه‌ای

فعالیت در صنعت پوشاک، حرفه پدری ماست و حدود ۳۵ سال سابقه فعالیت در این بخش را داریم. پیش از انقلاب به واردات و فروش اورکت، کت، شلوار، پیراهن و شلوار جین مردانه از ایتالیا و آلمان می‌پرداختیم. پس از انقلاب با توجه به ممنوعیت واردات پوشاک خارجی و همچنین خلأ تولید محصولات باکیفیت داخلی، تصمیم گرفتیم وارد عرصه تولید شویم. تا سال ۱۳۶۳ تولید به شیوه مزدی دوزی را ادامه دادیم.

طی سفرهای مختلف به ترکیه و تعامل با تولیدکنندگان پوشاک این کشور، فرصتی برای شراکت با یکی از کارخانه‌های ترکیه به وجود آمد و تولید را در این کشور با برند ال سی آغاز کردیم و به صورت همزمان در چهار کارگاه نیمه‌صنعتی ایران نیز به فعالیت می‌پرداختیم. لازم به توضیح است که ال سی مخفف نام خانوادگی ما «الیاسی» است. تا سال ۱۳۸۱ محصولات ال سی در ترکیه تولید می‌شد و توزیع و پخش آن در ایران انجام می‌گرفت؛ تا این که

اشاره:

مدیران ال سی من با حدود ۳۵ سال سابقه فعالیت در صنعت پوشاک در حال حاضر تولید روزانه ۳۵۰ دست کت و شلوار، ۶۰۰ دست پیراهن و ۶۰۰ قطعه شلوار با ۴۰۰ نفر نیروی انسانی در یک شیفت کاری هشت ساعته را در برنامه کاری خود قرار داده‌اند و پس از راه‌اندازی فاز دو و تأمین منابع مالی موردنیاز، این رقم به هزار تا ۱۲۰۰ دست کت و شلوار و هزار نفر پرسنل افزایش خواهد یافت.

برادران الیاسی، ضمن اشاره به موانع و تنگناهای موجود سر راه تولیدکنندگان معتقدند: «اگر قرار باشد در دوران پساتحریم، قوانین و مقررات سال‌های گذشته همچنان اجرا شوند که امثال ما چاره‌ای جز توقف تولید نخواهد داشت! چون انواع و اقسام برندهای پوشاک سایر کشورها با قیمت بسیار پایین و تحت حمایت‌های همه جانبه دولت‌هایشان، وارد ایران خواهد شد؛ اما در صورت حمایت واقعی دولتمردان از تولیدکننده داخلی و تجدید نظر و اصلاح برخی قوانین ضد تولید و دست و پاگیر، ورود برندهای خارجی تهدیدی برای ما نخواهد بود زیرا در زمینه کیفیت، توانمندی متخصصین و نیروی انسانی، قیمت مناسب حامل‌های انرژی از امثال ترکیه و چین هیچ چیز کم نداریم و در بسیاری از موارد فراتر از آنها عمل کرده‌ایم.»

یکی از بزرگ‌ترین آرزوهای مدیران ال سی من این است که در تمام محصولات خود برچسب ساخت ایران را نصب و با افتخار عنوان کنند که تمام محصولاتشان تولید ایران و حاصل دسترنج هموطنان ماست.

مصوبه مربوط به مشارکت با بانک ملی شدیم و در نهایت سال ۱۳۹۳ خط تولید پیراهن و شلوار مردانه را با بهره‌گیری از پیشرفته‌ترین و جدیدترین ماشین‌آلات آلمانی، ایتالیایی و ژاپن راه‌اندازی کردیم؛ اگرچه به تلاش‌های خود برای بهره‌مندی از تسهیلات صندوق توسعه ملی ادامه می‌دهیم. اوایل سال ۱۳۹۴ خط تولید کت مردانه به مجموعه ال‌سی من افزوده شد و به تعبیری بزرگ‌ترین کارخانه پوشاک خاورمیانه را با زیرساخت‌های قدرتمند به‌نحوی به وجود آوردیم تا در آینده نیز توان تولید با تیراژهای بالا را داشته باشد؛ تلاش کرده‌ایم محصولات متفاوتی با سایر همکاران به بازار ارائه نماییم.

تفاوت از چه لحاظ؟!

ماشین‌آلات و دستگاه‌های مورد استفاده اغلب همکاران، متعلق به ۱۵-۱۰ سال پیش است در حالی که سیستم تولید پیراهن مردانه بسیار مدرن شده است؛ برای مثال بخشی از تولید که باید توسط شش دستگاه انجام شود، با یک دستگاه

مرتبط تا سال ۱۳۹۲ پروژه احداث کارخانه متوقف ماند، شاید اگر آن زمان می‌دانستیم که با چه مشکلات و موانع متعددی دست و پنجه نرم خواهیم کرد، این کار را انجام نمی‌دادیم! حتی در مقطعی از زمان، کارخانه به حالت نیمه ساخته درآمد و به دلیل مشکلات بیش از حد تحمل، ادامه کار را رها کردیم و تصمیم گرفتیم با قیمت نازل آن را به فروش برسانیم که خریداری پیدا نشد!

سال ۱۳۹۱ در اثنای خرید ماشین‌آلات با نوسان شدید نرخ ارز روبرو شدیم. طبق برآورد، هزینه‌های تهیه ماشین‌آلات براساس دلار ۸۰۰ تومانی سال ۸۶ انجام شده بود اما افزایش نرخ دلار باعث کندی فرایند خرید و نصب دستگاه‌ها شد زیرا باید با قیمت‌های جدید دلار تهیه می‌شدند که در بودجه بندی اولیه ما این تفاوت قیمت لحاظ نشده بود و به این ترتیب دستگاه‌های مورد نیاز را سه برابر گرانتر از قیمت واقعی خریداری کردیم. اواخر سال ۱۳۹۲ با زحمات و پیگیری‌های مستمر، موفق به دریافت

تصمیم گرفتیم با برند ال‌سی من (MAN از ابتدای نام‌های من (منصور) و برادرم (ناصر) هم به معنی مرد و هم تداعی‌کننده اسامی ما) به ارائه محصولات خود در بازار ادامه دهیم. کیفیت تولیدات ما به اندازه‌ای بالا بود که بسیاری از برندهای معتبر، سفارش تولید را به ما ارائه می‌دادند و با برجسب آنان به فروش می‌رفت.

چگونه به فکر احداث کارخانه تولید صنعتی پوشاک در ایران افتادید در حالی که به نظر می‌رسد روند تولید پوشاک در ترکیه، هموارتر و آسان‌تر انجام می‌شود...

سال ۱۳۸۶ تصمیم گرفتیم یک کارخانه بزرگ صنعتی در ایران راه‌اندازی کنیم اگرچه بسیاری از دوستان و اطرافیان مخالف این موضوع بودند اما تولید در یک کشور خارجی، باعث افزایش تعصب و علاقه ما به تولید در وطنمان شد از سوی دیگر این اعتقاد در میان برخی از فعالان صنعت پوشاک ترکیه وجود داشت که ایران، در زمینه تولید پوشاک حرفی برای گفتن ندارد در حالی که پیش از انقلاب، پوشاک ترکیه در بازار ایران به‌عنوان یک کالای بی‌کیفیت و حتی بنجل شناخته می‌شد! این جریان، انگیزه ما را برای تولید در ایران دوچندان کرد و علی‌رغم تمام مخالفت‌ها و مقاومت‌ها، قطعه زمینی را با هدف احداث کارخانه مدرن صنعتی به مساحت ۱۰ هزار متر مربع در شهرک صنعتی پرند تهیه کردیم اما به دلیل عدم همکاری سیستم بانکی، فرایند بسیار طولانی مدت دریافت مجوزهای

زمانی که جهت دریافت مجوزهای احداث کارخانه به نهادهای دولتی مختلف مراجعه می‌کردیم، برخی مسئولین به ما می‌گفتند چرا سراغ تولید رفته‌اید؟ تولید در ایران ورشکسته است! یا با ورود به میدان تولید در مسیری قرار خواهید گرفت که رفتنش با خودتان است و بیرون آمدنش با خدا!

مردن و پیشرفته امروزی قابل دسترسی است. دستگاه‌ها تخصصی‌تر شده‌اند و ال‌سی من با توجه به این موارد، از ماشین‌آلات مدرنی استفاده می‌کند که به جرأت می‌توان گفت تعداد انگشت‌شماری از همکاران به آن دسترسی دارند.

پیش از آغاز تولید، حدود سه سال به تحقیق و مطالعه بازار ایران پرداختیم و حتی در زمینه احداث و راه‌اندازی کارخانه از نظرات متخصصین آلمانی و ایتالیایی نیز بهره گرفتیم. به خوبی می‌دانستیم که رقابت در بازار ایران بسیار تنگاتنگ و نفسگیر است و ارائه محصولات باکیفیت به افزایش قیمت نهایی منجر می‌شود اگرچه تمام این تجارب و اطلاعات متعلق به پیش از نوسانات نرخ ارز بود!

«به‌عنوان یک تولیدکننده پوشاک با چه

موانع و چالش‌هایی روبرو هستید؟

تعرفه بالای مواد اولیه وارداتی در گمرکات و بهره‌های بسیار بالای بانکی از مهم‌ترین مشکلات صنعت پوشاک کشور محسوب می‌شوند. نرخ بهره بانکی در ترکیه حدود ۴-۵ درصد است اما در ایران به رقم ۲۵ تا ۳۰ درصد هم می‌رسد که این موضوع نقش مهمی در افزایش قیمت تمام شده منسوجات و پوشاک ایرانی ایفا می‌کند. ضمن این که باید علاوه بر رقابت با محصولات مشابه خارجی، با تولیدکنندگان زیرپله‌ای که نه مالیاتی می‌پردازند و نه مشمول پرداخت حق بیمه می‌شوند؛ دست و پنجه نرم کنیم.

تولیدکنندگانی مانند ما به بهانه‌های مختلف مبالغی بابت بیمه، مالیات، سنوات، پاداش، ارزش افزوده، سود ۳۰ درصدی، واردات مواد اولیه با تعرفه بالای گمرکی و ... می‌پردازند و زیر ذره‌بین نهادهای دولتی قرار دارند، همیشه هم شعار «حمایت» سر داده می‌شود اما در عمل تنها چیزی که برایمان ملموس نیست، حمایت است!

در جلسات مختلف با مسئولان ذی‌ربط عنوان کرده‌ایم که میان تعرفه گمرکی مواد اولیه با تعرفه پوشاک دوخته شده تفاوت قائل شوند تا تولیدکنندگان داخلی مجال رقابت با رقیبان خارجی به‌خصوص ترکیه را داشته‌باشند. تولیدکنندگان ترکیه در شرایط بسیار مساعدتری به فعالیت می‌پردازند برای مثال مالیات بسیار اندکی می‌پردازند، مشمول دریافت مشوق‌های صادراتی می‌شوند، مواد اولیه در قالب اقساط بلندمدت در اختیارشان قرار می‌گیرد و در صورت صادرات به ایران ۳۰ درصد سوبسید دریافت می‌کنند تا کارخانجات ایران ورشکست شوند! کما این که شنیده شده طی سه ماه آینده ۱۳۰۰ فروشگاه در تهران راه‌اندازی خواهند کرد. باور کنید زمانی که جهت دریافت مجوزهای احداث کارخانه به نهادهای دولتی مختلف مراجعه می‌کردیم، برخی مسئولین به ما می‌گفتند چرا سراغ تولید رفته‌اید؟ تولید در ایران ورشکسته است! یا با ورود به میدان تولید در مسیری قرار خواهید گرفت که رفتنش با خودتان است و بیرون آمدنش با خدا! اما عزم خود را جزم کرده بودیم تا توانمندی‌ها و قابلیت‌های خود را به ترکیه نشان دهیم، کما این که هنگام افتتاحیه کارخانه، از تعدادی صنعتگر ترکیه هم دعوت به عمل آوردیم تا از نزدیک در جریان روند تولیدات ما قرار گیرند، برای آنان باور کردنی نبود که چنین کارخانه معظم، استاندارد و پیشرفته‌ای در صنعت پوشاک ایران شکل بگیرد و به تولید بپردازد. در ترکیه بیش از ۴۵۰ کارخانه تولید کت و شلوار مردانه وجود دارد اما تعداد بسیار اندکی از این

کارخانه‌ها از نظر ماشین‌آلات مدرن، تکنولوژی پیشرفته و رعایت استانداردهای بین‌المللی به پای ال‌سی من می‌رسند!

«به روند تولید پوشاک و حجم آن در ال‌سی من اشاره نمایید.»

تأسیسات تولیدی ال‌سی من در زمینی به مساحت یک هکتار و فضای سرپوشیده‌ای حدود ۱۰ هزار متر مربع در شهرک صنعتی پرند احداث شده است، ساختمان آن به‌صورت اسکله فلزی و کاملاً منطبق با استانداردهای رایج جهانی تولید پوشاک می‌باشد. جدیدترین و پیشرفته‌ترین دستگاه‌های روز دنیا از برش پارچه تا پرس را کشورهای مطرح صنعتی مانند آلمان و ایتالیا تهیه کرده‌ایم. کار با چنین دستگاه‌های پیشرفته و مکانیزه‌ای بسیار آسان است و حتی یک اپراتور ساده و بدون تخصص خیاطی هم از عهده انجام آن بر می‌آید برای مثال در زمینه دوخت سراستین (که یکی از دشوارترین و ظریف‌ترین مراحل دوخت کت محسوب می‌شود)، تمام مراحل توسط دستگاه به‌صورت اتوماتیک انجام می‌شود و اپراتور صرفاً به انجام کار نظارت می‌کند.

طبق برنامه اولیه، حجم تولید روزانه ۲ هزار قطعه شلوار و ۲ هزار دست پیراهن و ۱۵۰۰ دست کت و شلوار پیش‌بینی شده بود اما با توجه به مشکلات ناشی از نوسان نرخ ارز، امکان تهیه تمام ماشین‌آلات و دستگاه‌های مورد نیاز برایمان مقدور نشد به‌همین دلیل تولید روزانه ۳۵۰ دست کت و شلوار، ۶۰۰ دست پیراهن و ۶۰۰ قطعه شلوار با ۴۰۰ نفر نیروی انسانی در یک شیفت کاری هشت ساعته را در برنامه کاری خود قرار دادیم. پس از راه‌اندازی فاز دو و تأمین منابع مالی موردنیاز، این رقم به هزار تا ۱۲۰۰ دست کت و شلوار و هزار نفر پرسنل افزایش خواهد یافت. در مراحل بعدی نیز تولید کاپشن، اورکت و پالتو را آغاز خواهیم کرد که به ایجاد هزار شغل به‌صورت مستقیم و ۴ هزار

کار قرار نمی‌دهیم. در تولید کت و شلوار موارد جوان‌پسند را نیز لحاظ می‌کنیم تا جوانان که قشر گسترده‌ای از مصرف‌کنندگان جامعه را تشکیل می‌دهند نسبت به تهیه کالاهای ال‌سی من ترغیب شوند.

۴ به سیستم توزیع محصولات ال‌سی من اشاره‌نمایید.

واقعیت این است که برخلاف سایر تولیدکنندگان ابتدا به فعال‌سازی و تقویت بخش فروش پرداختیم و موقعیت خود را در بازار با ایجاد نمایندگی‌های فروش، تثبیت کردیم. ال‌سی‌من در حال حاضر ۲۰ نمایندگی مختلف دارد که به زودی چهار نمایندگی دیگر هم به آن اضافه خواهد شد. هم‌چنین بیش از ۵۰ عاملیت فروش در سراسر کشور به فعالیت می‌پردازند. در نمایندگی‌های رسمی ال‌سی‌من حدود ۱۲۰ نفر مشغول کار هستند و امیدوارم بتوانیم این تعداد را با افزایش تعداد

فروشگاه‌ها به ۳۰۰ نفر برسانیم.

می‌گیرد، باید به سرمایه در گردش اختصاص پیدا کند تا دغدغه‌ای بابت گردش کار کارخانه از جمله دسترسی به مواد اولیه نداشته باشید. به‌خصوص صنعتگران ایرانی که در تحریم به سر می‌برند و مواد اولیه را با مشکلات متعددی تأمین می‌کنند. زمانی که نرخ بهره‌های بانکی را به وی اعلام کردیم، به هیچ‌عنوان برایش قابل باور نبود که بهره بانکی در ایران دو رقمی (۳۰ تا ۲۷ درصد) باشد.

۴ به‌نظر می‌رسد وقتی در مورد کت و شلوار و پیراهن‌های کلاسیک مردانه صحبت می‌شود، مانند لباس زنانه نیازی به طراحی و رنگ‌بندی خاصی ندارد. آیا این مطلب صحیح است؟

۲۰ رنگ مختلف در کت و شلوار وجود دارد که به دلیل سلیقه و عادات ایرانی ۷۰ درصد فروش محصولات ما به کت و شلوارهای تیره اختصاص دارد پس بخش عمده‌ای از تولید خود را به این قبیل سمت سوق داده‌ایم البته ۳۰ درصد مابقی را نیز مدنظر قرار داده‌ایم و به تولید کت و شلوار با رنگ‌های روشن نیز می‌پردازیم. در زمینه طرح‌های جدید نیز باید به این نکته اشاره شود که با توجه به ارتباط مستمر با فروشگاه‌ها و عاملیت‌های فروش از نزدیک در جریان سلیقه، نیازها و خواسته‌ها مصرف‌کنندگان قرار می‌گیریم و پس از تلفیق مدهای روز دنیا با سلیقه مردم ایرانی، محصولی در خور و شایسته هموطنان خود به بازار ارائه می‌نماییم.

۴ آیا از نظر سنی، مخاطبان ال‌سی‌من سطح خاصی از جامعه را در برمی‌گیرند؟

خیر! تمام تلاش خود را به عمل آورده‌ایم تا نیاز تمام گروه‌های سنی جامعه را برطرف کنیم ضمن این که به‌عنوان یک تولیدکننده ایرانی، دیدگاه مثبتی در مورد مدل‌های مبتذل نداریم و طبعاً تولید این قبیل محصولات را در دستور

شغل به صورت غیرمستقیم منتهی می‌شود. خوشبختانه تأسیسات و امکانات زیربنایی برای افزایش حجم تولید و استخدام نفرات جدید را در کارخانه مدنظر قرار داده‌ایم و از این لحاظ با محدودیت یا مشکل خاصی روبرو نیستیم.

۴ طراحی محصولات ال‌سی‌من چگونه انجام می‌شوند؟ توسط طراحان داخلی یا خارجی؟

طراحانی از ترکیه و ایتالیا در مجموعه ما به فعالیت می‌پردازند البته طراحان و فارغ‌التحصیلان رشته‌های طراحی لباس و پارچه کشور در کنار آنان، ضمن آموزش و ایده‌پردازی به طراحی محصولات منطبق بر سلیقه و نیازهای مصرف‌کنندگان ایرانی می‌پردازند. طراحان خارجی معتقدند که استعداد و خلاقیت طراحان ایرانی قابل‌توجه و سرعت انتقال مطالب در آنها بسیار بالاست. خوشبختانه طراحان ایرانی ال‌سی‌من طی چند سال اخیر به پیشرفت‌های خوبی دست پیدا کرده‌اند و بارها اتفاق افتاده که در غیاب طراحان خارجی، مسئولیت طراحی محصولات را به نحو احسن انجام داده‌اند. هوش و استعداد کارگران ایرانی نیز مثال زدنی است و مراحل مختلف کار با دستگاه‌های مدرن را به سرعت یاد می‌گیرند. مدتی پیش آقای کامورتا که معتبرترین برندهای پوشاک دنیا را راه‌اندازی کرده، طی دو ماه که در ایران حضور داشت از صفر تا صد فعالیت‌های ما را مورد ارزیابی و بررسی‌های دقیق قرار داد و پس از تأیید کیفیت محصولات ما و ارائه گواهی‌نامه، توسط نماینده خود در ایران، سفارش تولید سالانه ۲۰۰ هزار دست کت و شلوار برای آمریکا و اروپا را مطرح کرده است.

وی پس از بازدید از چندین کارخانه به ما گفت: بزرگ‌ترین و مجهزترین کارخانه‌ها را راه‌اندازی می‌کنید اما اصل کار که سرمایه در گردش است با کمبود روبرو می‌شوید! در صورتی که دو برابر هزینه‌ای که برای احداث کارخانه مدنظر قرار

تولید محصولات باکیفیت، نیازمند خیال آسوده و تمرکز صد درصد بر تولید است اما تولیدکننده‌ای که مرتب برای رفع مشکلات حواشی تولید در حال رفت و آمد به این سازمان و آن نهاد دولتی است که دیگر نه انرژی برای پرداختن به محصولات جدید دارد و نه تمرکزی برای خلق ایده‌های مبتکرانه.

۴ آیا در طرح‌های توسعه ال سی من برای تولید محصولاتی مانند کت و شلوار زنانه هم تمهیداتی اندیشیده‌اید یا صرفاً به تولید پوشاک مردانه ادامه خواهید داد؟

تولید صنعتی پوشاک زنانه در ایران توجیه اقتصادی ندارد زیرا سرعت تغییر و تحول در طراحی و رنگ‌بندی پوشاک زنانه بسیار بالاست و در صورتی که یک محصول در زمان خود به فروش نرود، راهی انبار خواهد شد و حتی در صورت فروش به پایین‌ترین قیمت نیز خریداری ندارد! به همین دلیل با توجه به امکانات ناچیز تولید در ایران، کمتر کسی به دنبال تولید صنعتی پوشاک زنانه می‌رود؛ از سوی دیگر پوشاک زنانه نیاز مبرمی به طراحان بسیار توانمند و حرفه‌ای دارد که متأسفانه ایران از این لحاظ حرف‌چندانی برای گفتن ندارد. به همین دلیل ریسک تولید پوشاک زنانه در ایران بسیار بالاست و ترجیح می‌دهیم به روال مشخص و همیشگی خود یعنی تولید پوشاک مردانه ادامه دهیم.

۴ همان‌طور که می‌دانید برجام به فرجام رسید و شاهد لغو تحریم‌های سیاسی و اقتصادی ایران در عرصه بین‌المللی خواهیم بود. به اعتقاد شما رفع تحریم‌ها چه تبعات مثبت یا منفی بر صنعت پوشاک کشور خواهد داشت؟ آیا با ورود رسمی برندهای خارجی، تولیدکنندگان داخلی دچار مشکلات بیشتری خواهند شد؟

اگر قرار باشد در دوران پساتحریم، قوانین و مقررات سال‌های گذشته همچنان اجرا شوند که امثال ما چاره‌ای جز توقف تولید نخواهد داشت! چون انواع و اقسام برندهای پوشاک سایر کشورها با قیمت بسیار پایین و تحت حمایت‌های همه جانبه دولت‌هایشان، وارد ایران خواهد شد؛ اما در صورت حمایت واقعی دولت‌مدان از تولیدکننده داخلی و تجدید نظر و اصلاح برخی قوانین ضد تولید و دست و پاگیر، ورود برندهای خارجی تهدیدی برای ما نخواهد بود زیرا در زمینه کیفیت، توانمندی متخصصین و نیروی انسانی، قیمت مناسب حامل‌های انرژی از امثال ترکیه و چین هیچ چیز کم نداریم و در بسیاری از موارد فراتر از آنها عمل کرده‌ایم. با توجه به اعلام آمادگی بسیاری از برندهای خارجی به بازار ایران، پیشنهاد می‌شود که مجوز فعالیت برندها در ایران مشروط به این باشد که ۶۰ درصد فضای فروشگاه‌های خود را به عرضه محصولات ایرانی (با نام برند خودشان در کارخانه‌های ایران تولید شود) اختصاص دهند و ۴۰ درصد مابقی را به ارائه محصولات تولیدی خود بپردازند.

مطلب دیگر این که تولید محصولات باکیفیت، نیازمند خیال آسوده و تمرکز صد درصد بر تولید است اما تولیدکننده‌ای که مرتب برای رفع مشکلات حواشی تولید در حال رفت و آمد به این سازمان و آن نهاد دولتی است که دیگر نه انرژی برای پرداختن به محصولات جدید دارد و نه تمرکزی برای خلق ایده‌های مبتکرانه.

جالب است که بدانید در بدو احداث کارخانه ال سی من از سوی سازمان تأمین اجتماعی به بهانه بیمه نبودن کارگران شرکت‌های مختلف پیمانکاری از جمله بتون ریز (که متعلق به شرکت ما نیستند) مشمول پرداخت جریمه ۳۵۰ میلیون تومانی شدیم! هر روز از این دادگاه به آن دادگاه یا سازمان مراجعه می‌کنیم تا این

مشکل را برطرف کنیم. در صورتی که باید به فعالیت‌های هزار نفر نیروی شاغل مستقیم و غیرمستقیم متمرکز شویم و به اجرای طرح توسعه مجموعه فکر کنیم.

سال گذشته به همایشی با حضور وزیر صنعت و معاونان، نمایندگان مجلس و مدیران ارشد سازمان‌های مرتبط با تولید دعوت شدیم. پیش از برگزاری همایش فهرستی از مشکلات و چالش‌های تولید تهیه کردیم تا در صورت امکان مراتب را با دولت‌مدان در میان بگذارم اما نکته جالب توجه این که در سخنرانی تمام مسئولین، این مشکلات مورد اشاره قرار گرفت و حتی برخی مشکلات که به ذهن من نرسیده بود هم مطرح شد!! پس مسئولین امر کاملاً در جریان چالش‌ها و معضلات تولید کشور هستند اما چرا هیچ سنگی از مسیر تولیدکننده برداشته نمی‌شود!!

۴ مطلب‌نهایی

یکی از بزرگ‌ترین آرزوهای ما این است که در تمام محصولات خود برچسب ساخت ایران را نصب و با افتخار عنوان کنیم که تمام محصولات ما تولید ایران و حاصل دسترنج هموطنان ماست. در هیچ کشوری مردمانی به شیک‌پوشی و خوش‌پوشی ایرانیان وجود ندارد و همین موضوع، مشوق بسیار خوبی برای فعالیت بیشتر تولیدکنندگان پوشاک محسوب می‌شود. مطلب پایانی این که آینده روشنی را برای صنعت پوشاک ایران متصور هستیم و امیدواریم بار دیگر دوران رونق صنایع نساجی و پوشاک ایران احیا شود.

